

paa det, og det vilde blot føre til en Forlængelse af Debatten. Men det er interessant at lægge Mærke til, at det ikke var saadan, det lød, den Gang vi begyndte paa disse Forhandlinger; da blev det paastaet, at vi, der, som man sagde, talte Landkommunernes Sag, ikke undte Købstadkommunerne at faa bidraget $\frac{2}{3}$ til Brændselsudgifter o. s. v., skønt de havde maattet betale dyrere Brændsel end Landkommunerne, da var det os, der var imod, og saa skulde vi have vedtaget en Lov, der var uanvendelig i Landkommunerne.

Maa jeg slutte med at sige, at jeg tør ikke benægte, at der kan være Kommunalbestyrelser, være sig i Købstæderne eller paa Landet, som ikke har forstaaet og maaske ikke har evnet at benytte Dyrtidslovforanstaltningerne saa meget og i den Udstrækning, som ønskeligt var, og som Hensigten var. Men ingen faar mig til at tro, at en Bestemmelse om, at de ogsaa kunde faa $\frac{2}{3}$ Refusion efter Foranstaltninger i Henhold til § 2, skulde gøre saadanne Kommunalbestyrelser mere villige til at anvende Loven. Jeg tror, at de ifølge § 1 har haft saa megen Frihed til at disponere, at de, der har haft Forstaaelse af det, ogsaa har kunnet benytte Loven saaledes, at Foranstaltningerne kom de ved Dyrtiden vanskeligst stillede til gode.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis det ærede Medlems Opfattelse er rigtig, er Konsekvensen af hans Udtalelser den, at der ikke eksisterer Dyrtid eller Dyrtidsvanskeligheder i Jyllands Landdistrikter, at ingen har Vanskeligheder derovre. Jeg tror, at hvis man gaar derover og undersøger Forholdene, vil man komme til det Resultat, at det ærede Medlems Kendskab til Jylland maa have tabt sig noget efter hans Flytning her til København, og det ærede Medlem sagde jo ogsaa, at nu kender han ikke Landets, men Københavns Forhold.

Jeg vil dernæst sige med Hensyn til Spørgsmaalet om de 8 Mill. Kr. i København, at Lovens § 1 er anvendt fuldt ud, og hvor meget Københavns Kommune har anvendt udenfor Dyrtidsloven til de vanskeligst stillede, ved hverken det ærede Medlem eller jeg i Dag. Men derimod ved jeg, at ved at anvende 8 Mill. Kr. efter § 2 eller 12 Mill. Kr., som hele Beløbet er, har Københavns Kommune formaaet at yde alle dem, der ikke kunde faa Andel i § 1-Foranstaltningerne, hele den store Mellemstand her i Byen, som

lider haardt under Trykket, en Haandsrækning ved at skaffe dem billigere Brændsel og paa anden Maade komme dem til Hjælp.

Det ærede Medlem sagde, at saadan, som jeg nu talte, lød ikke mine Udtalelser, da vi sidst behandlede Dyrtidsloven. Det ærede Medlem sagde, at jeg den Gang paastod, at Venstre ikke vilde unde Købstæderne, hvad der kunde ydes dem. Under selve den Forhandling blev det jo forklaret, hvordan Forholdet var, nemlig at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) havde fremført nogle Udtalelser, som jeg karakteriserede paa denne Maade, men det, som jeg skildrede, var, at Venstre, skønt det ærede Medlem fra Assens havde talt saaledes, ved hele sin Holdning forvandlede denne Lov til at være en for Købstæderne fuldt ud anvendelig Lov, men samtidig sørgede for, at Landkommunerne ikke vilde komme til at anvende de Beløb, som var stillede til deres Raadighed, og dette har Beretningerne, Tallene fastslaaet paa en efter min Mening i højeste Grad beklagelig Maade.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg rettede en meget fredsommelig Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt, at alle Landmænd i Betragtning af den Flæskeskud, der er her i Landet, kunde faa lige Forpligtelse til at producere Flæsk. Denne Forespørgsel — det var kun en Forespørgsel — er blevet optaget højest unaadigt af Venstres Talere, hvilket forbavsede mig, det synes jeg, der slet ikke var nogen Grund til fra den Side. De Herrer maa jo dog kunne forstaa, at det snart er meget vanskeligt for Smaafolk her i Landet at leve. Hvad skal de i det hele taget faa at spise? Der er ingen Fisk og intet Flæsk, og en Arbejder, der skal gaa paa Arbejde hver Dag, er det næsten umuligt at skaffe varm Mad til, saa meget mere som Kødpriserne ustandselig stiger. Men naar de Herrer afviser det Spørgsmaal paa den Maade, som Tilfældet er her, vil jeg gerne spørge f. Eks. den ærede Ordfører for Venstre, om han kunde tænke sig at være med til at rette en Henvendelse til Regeringen om at nedbringe Kødpriserne saa meget, at de var overkommelige for Smaafolk her i Landet. Paa hvilken Maade det kan ske, skal jeg